

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نیل نیکاندروف (NEIL NIKANDROV)

ا.م. شیری

۱۷ فبروری ۲۰۲۳

خوان گوایدو به مثابه یک مخلوق مخفی طبق معیارهای سیا

سرنوشت عروسک‌های امریکایی

این واقعیت که واشینگتن مدام در فرآیندهای داخلی کشورهای دیگر مداخله می‌کند و مخلوقات خود را در آنجا تبلیغ می‌کند، پدیده جدیدی نیست. وقایع ونزوئلا و پیدایش گوایدو به‌عنوان «رئیس جمهور موازی» در آن گواه این امر است. امریکا همچنان برای بی‌ثبات کردن جمهوری بولیواری و سرنگونی رئیس جمهور آن، نیکلاس مادورو تلاش می‌کند. در ماه مه ۲۰۱۸، مادورو با اطمینان در انتخابات پیروز شد. سازمان سیا و «سازمان‌های مرتبط با آن» مبالغه‌آمیزی برای خرابکاری در انتخابات صرف کردند. اما ثبات نظام سیاسی-اجتماعی ایجاد شده توسط هوگو چاوز در برابر همه‌آزمون‌ها- از خرابکاری اقتصادی و خرابکاری در تأسیسات انرژی گرفته تا ترورهای فردی مقاومت می‌کند. مخالفان بالقوه مادورو از اپوزیسیون مانند انریکه کاپریلس، لئوپولدو لویز، آنتونیو لدسما، فردی گوارا و چندین نفر دیگر، به دلیل تلاش برای سرنگونی نظام ونزوئلا در معرض خطر قرار گرفتند. مأموران سیا و کارمندان وزارت امور خارجه مجبور بودند پرسنل مخفی درجه دوم را «کشف» کنند. بنابراین، خوان گوایدو، متولد ۱۹۸۳ در عرصه سیاسی ونزوئلا ظاهر شد. بومی برخاسته از طبقه متوسط، به لحاظ مشخصات ظاهری تا حدودی یادآور هوگو چاوز است: بینی بزرگ، ویژگی لب‌ها و چشمانی بدون آن تمرکز درونی، که وجه تمایز فرمانده هوگو تا آخرین روز زندگی‌اش بود.

گوایدو در دانشگاه ممتاز کاتولیک کاراکاس مدرک مهندسی صنایع گرفت. او با چاوپیست‌ها خصومت ورزید و تقویت شد. اکثر کادر آموزشی دانشگاه مخالف انقلاب بولیواری بودند. گوایدو انتخاب مناسبی کرد. او با «پوپولیست‌ها» همراهی نکرد. فعالیت ضد چاوپیستی گوایدو در دانشگاه، که به طور سنتی تحت نظارت سفارت امریکا بود، مورد توجه گرفت. در نتیجه، او به دانشگاه جورج واشینگتن امریکا راه یافت. در آنجا افسران سازمان سیا با گوایدو آشنا شدند و برای او دوره آموزش «دفاع از دموکراسی»، مهارت‌های شناسائی، شنود، فنون کار مخفی تشکیل دادند و گوایدو همه این‌ها را براحتی فراگرفت. آن‌ها معتقدند که یک سیاستمدار مدرن بدون تسلط بر چنین دانش ویژه، نمی‌تواند کاری از پیش ببرد.

ورود گوایدو به فرآیندهای سیاسی ونزوئلا توسط متولیان امریکائی صورت گرفت. در سال ۲۰۰۹، او یکی از بنیانگذاران حزب «اراده مردم» بود. در سال ۲۰۱۰ به عنوان نماینده ذخیره انتخاب شد تا در صورت استعفاء یا فوت یکی از اعضای همان حزب، در کرسی خالی جایگزین شود. گوایدو در سال ۲۰۱۵ در انتخابات پارلمانی به عنوان نماینده مجلس ملی انتخاب شد. پس از پیروزی مادورو در انتخابات ۲۰۱۸، سیا به این نتیجه رسید که گوایدو بالغ شده و زمان آن رسیده است که او را روی صحنه بیاورد. در جنوری ۲۰۱۹، گوایدو، قانونگذار ۳۶ ساله به عنوان رئیس مجلس ملی ونزوئلا انتخاب شد. او اعلام کرد که مادورو را رئیس جمهور قانونی نمی‌شناسد و حق دارد اختیارات رئیس دولت را به عهده بگیرد! گوایدو با تلاش سازمان سیا، مورد حمایت مخالفان قرار گرفت و به عنوان «رئیس جمهور موقت» ونزوئلا معرفی شد. چند ساعت پس از ادای سوگند، دونالد ترامپ، رئیس جمهور وقت امریکا، گوایدو را به عنوان رئیس جمهور ونزوئلا به رسمیت شناخت.

رافائل فولی، دیپلمات امریکائی، معاون رئیس هیأت امریکا در ونزوئلا، مشاور سیاسی (بخوانید: مأمور سیا)، نقش مهمی در معرفی و ترفیع خوان گوایدو ایفاء کرد. فولی به خاطر انجام این عملیات موفقیت‌آمیز برای توسعه دموکراسی، هنگام دریافت جایزه مارک پالم به خود می‌بالید. این رویه در دسامبر ۲۰۲۰ انجام گرفت. گوایدو در گزارش‌های رسانه‌ای به عنوان یک «رهبر سیاسی با نفوذ» که در شرف پایان دادن به ریاست جمهوری «غیرقانونی» مادورو است، قلمداد شد. بر اساس یکسری پیش‌بینی‌ها، می‌بایست نیکلاس مادورو «چند روز دیگر» به کوبا یا کوریای شمالی فرار کند تا به سرنوشت معمر قذافی دچار نشود...

نقش فولی در ماهنامه انجمن خدمات خارجی امریکا مورد تمجید قرار گرفت. این مجله نوشت: «او در مواجهه با رژیم غیرقابل تحمل که یک تهدید خطرناک برای حقوق بشر و امنیت کشور و منطقه است، به پیشبرد ابتکارات دموکراتیک موفق شد». این ماهنامه در ادامه نوشت: «مادورو که پس از انتخابات مورد مناقشه ۲۰۱۸ همچنان در قدرت است، در امریکا به قاچاق مواد مخدر و ارتباط با سازمان‌های تروریستی در کلمبیا، خاورمیانه و جرایم سازمان‌یافته متهم است». مبالغه‌های هنگفتی برای تبلیغ و ترفیع خوان گوایدو نه تنها از وجوه مخفی سیا، حتی از وجوه مصادره شده توسط «مجزر گوایدو» و دارائی‌های نفتی موجود ونزوئلا در بانک‌های امریکائی هزینه شد. بانک مرکزی انگلیس با پیشنهاد امریکائی‌ها آمادگی خود را برای مصادره طلای ونزوئلا به ارزش تقریبی یک میلیارد دلار اعلام کرد. بخش قابل توجهی از وجوه دزدیده شده برای حفظ «نمایندگی» دیپلماتیک گوایدو و همچنین، برای پرداخت حقوق «همرزمان مبارز» و کادرهای انتخابی او از صفوف مخالفان، که برای «رهائی از ظلم و ستم دیکتاتور» و اداره کشور انتخاب شده بودند، استفاده شد.

کشورهای ناتو، فنلاند، سویدن، اوکراین و بسیاری از اعضای سازمان کشورهای امریکائی، از جمله برازیل، ارجنتاین، کلمبیا، چیلی، پرو، «ریاست جمهوری گوایدو» را به رسمیت شناختند. لونیس آلمارگو، دبیر کل سازمان

کشورهای امریکائی، که روابطش با جمهوری چک بارها افشاء شده است، به تشدید احساسات ضد بولیواری در سازمانی که مسؤول آن بود، کمک کرد. در مجموع، در طول کارزار امریکا علیه مادورو، حدود پنجاه کشور از دست‌نشانده امریکا حمایت کردند. وزارت امور خارجه، سازمان سیا، اداره تحقیقات فدرال و دیگر سازمان‌های امریکائی بسیار تلاش کردند تا یک بار برای همیشه از شر جانشین هوگو چاوز خلاص شوند.

به نظر می‌رسید که پایان حکومت بولیواری در ونزوئلا خیلی دور نیست. اما، نیکلاس مادورو در خط مقدم بود و تنها هم نبود. روسیه، چین، کوبا، مکزیکو، نیکاراگوئه، بلاروس، ایران و سایر کشورها از وی پشتیبانی کردند.

مادورو در پاسخ به عملیات وزارت خارجه امریکا، تمامی دیپلمات‌های امریکائی، از جمله، رافائل فولی را از کشور اخراج کرد. آن‌ها چندین روز در دفاتر خود «در شرایط غیربهداشتی» خوابیدند و اسناد محرمانه را نابود کردند. انصاف نیست این عبارت حیرت‌انگیز را که در تمجید از رافائل فولی، برنده جایزه مارک پالمر، بیان شد، نقل نکنیم: «او تا آخرین روز در کاراکاس به حمایت از رهبران دموکراتیک ونزوئلا ادامه داد». چگونه؟ مشخص نشد.

در متن یک مذاکره موفق سایه بین نیکلاس مادورو و اپوزیسیون فعلی ونزوئلا که عمدتاً تجدید شده، چهره خوان گوایدو رنگ باخته و هر چه کمتر و کمتر از او به عنوان یک «رئیس جمهور» یاد می‌شود. گوایدو در مصاحبه اخیر خود با یک روزنامه اسپانیائی خط پایانی تاریخی فعالیت‌های خرابکارانه‌اش در راستای منافع ایالات متحده را مشخص کرد: «دستاوردهای زندگی من برای مدت طولانی از همه انتظارات فراتر رفته است. در کتاب‌های تاریخ باید ستاره‌گذاری شوند، پاورقی‌های مبسوط بنویسند، توضیحات بسیار طولانی بدهند، و برای آن‌ها هیچ چیز دیگری جز این که بارها و بارها تکرار کنند که من رئیس‌جمهور ونزوئلا بودم، باقی نخوانند ماند». براحتی می‌توان حدس زد که منظور گوایدو از ضمیر «آن‌ها» چه کسی بوده است: کسانی که تلاش‌ها برای نشان دادن یک دست‌نشانده امریکا به جای رئیس دولت را خنثی کردند.

گفتن این که آیا امریکائی‌ها «پروژه گوایدو» را تعطیل خواهند کرد یا ادامه خواهند داد، دشوار است. اما خود «رئیس جمهور موقت» برای همه گزینه‌ها آماده است: همانطور که می‌گویید، چنین هم خواهد شد.

نقل از: [بنیاد فرهنگ ستر اتیژیک](#)

۲۶ بهمن-دلو ۱۴۰۱